

ת"פ 44751/02/13 - מדינת ישראל נגד מורן גולי,הדר גולי

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 44751-02-13 מדינת ישראל נ' גולי ואח'

25.2.2016

בפני
בעניין: כבוד השופטת נאוה בכור
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מורן גולי
2. הדר גולי

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה מתמחה גב' שרון הורביץ

הנאשמים בעצמם וב"כ עו"ד חיים שוורצברג

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות כדלקמן:

לנאשמת- תקיפת שוטרים לפי סעיף 273 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); ואיומים לפי סעיף 192 לחוק.

לנאשם- הכשלת שוטר לפי סעיף 275 לחוק.

על פי המפורט בכתב האישום המתוקן- הנאשמים הינם אחים ומתגוררים בבית הוריהם בכפר סבא.

ביום **15.2.13** בוצעה פעילות משטרתית לשם מניעת עבירות תנועה ע"י נהגי טרקטורונים בין היתר ע"י מסוק משטרה.

במועד האמור, הבחין שוטר במסוק באזור רמת הכובש בנהיגה פרועה בטרקטורונים והזעיק למקום כוחות משטרה. עם הגעת ניידת משטרה למקום נמלטו ממנה מספר טרקטורונים תוך כדי נסיעה על הכביש.

השוטר במסוק ביצע מעקב אחרי טרקטורון אחד, שנהגו נצפה מהמסמוק כשהוא נוהג בפראות בשכונת מגורים

בכפר סבא, תוך סיכון כלי רכב והולכי רגל שהשתמשו דרך, ולבסוף נכנס לחצר בית הנאשמים והחנה את הטרקטורון.

השוטר במסוק הודיע על כך לניידת הסיור, וצפה על מקום עד להגעת הניידת לבית הנאשמים.

השוטרים האני חדיג'ה, בטי בוארון ואורית קרואני הגיעו לבית הנאשמים בניידת הסיור והשוטר האני הבחין מיד בהגיעם כי טרקטורון חונה בחנייה מחות לבית ובבדיקה גילה כי האגזוז חם.

בשלב זה יצאו בני הבית לקראת השוטרים ושאלו למעשיהם. השוטרים הסבירו את סיבת בואם והודיעו להם כי עליהם לגרור את הטרקטורון מהמקום.

בזמן שהשוטרים המתינו לרכב הגרר, אמרה הנאשמת לשוטרת בטי **"יאללה עופו מפה, מי היא בכלל, כל עוד אין לכם תמונה שזה הוא את יכולה לדחוף אצבע בתחת"**.

בהמשך, פנתה אמם של הנאשמים לסוגר את שער החצר בעוד השוטרים נמצאים בחצר, והשוטר האני הודיע לה כי אינה יכולה לסגור את השער בעודם בפנים, ומנע ממנה את סגירת השער.

בתגובה לכך, דחף הנאשם את השוטרת בטי.

בשלב זה נחלצה השוטרת בטי לעזרתו של השוטר האני והנאשם איים עליה באומרו **"זוזי את, אני אתן לך נגיחה"**.

או אז נצמדה הנאשמת לשוטרת בטי ואמרה לה **"את אל תתערבי, הבנת?"** ומיד החלה לתקוף אותה בפראות באמצעות ידיה, משכה בעוצמה בשיערה של השוטרת בטי, שרטה אותה, וגרמה לחבלות רבות מדממות בפניה ובידיה, הפילה אותה על הרצפה ובעטה בה גם לאחר שהאם הפרידה בין שתיהן.

לאחר שהפרידו ביניהן קיללה הנאשמת את השוטרת בטי באומרה לה **"זונה, שרמוטה, מטומטמת אחת"**.

השוטר האני הודיע לנאשם כי הוא מעוכב וניסה לאזוק אותו, אך הנאשם התנגד לכך וניסה למנוע את איזוקו.

בהמשך, כשניגשה השוטרת בטי לנאשמת על מנת לאזוק אותה, דחפה אותה הנאשמת מספר פעמים ואיימה עליה **"תעופי מפה אני אקרע אותך"**.

בעת שנלקחה לניידת קיללה הנאשמת את השוטרים האני ובטי באומרה "כוס אמא שלכם עלאק שוטרים, כולכם מושחתים".

כתוצאה ממעשיה של הנאשמת נזקקה השוטרת בטי לטיפול רפואי ואושפזה למשך 3 ימים.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשמים יודו בכתב אישום מתוקן, יורשעו בגינו ויופנו לקבלת תסקיר שיבחן בין היתר את סוגיית ביטול ההרשעה.

לעניין העונש- הצדדים יטענו באופן פתוח כאשר עמדת המאשימה להרשעה.

כמו כן מוסכם על הטלת רכיב פיצוי בשיעור לפי שיקול דעת בית המשפט.

3. מתסקיר שירות המבחן בעניינה של הנאשמת מיום **6.12.15** עולה כי הינה כבת 30, נשואה ואם לשני ילדים בגילאי 3 וחודש, מתגוררת כיום עם משפחתה במושב ירחיב ומזה כשמונה חודשים עובדת במפעל "טבע" בכפר סבא במחלקת האריזה.

סיימה 12 שנות לימוד ולה תעודת בגרות חלקית. לאורך שנות לימודיה לא גילתה בעיות התנהגות. בתום לימודיה התגייסה לשירות צבאי כשלדבריה, שוחררה כעבור שנה על רקע רפואי.

עם שחרורה החלה לעבוד בעבודות מזדמנות, ומזה כ-8 שנים עובדת בחברת "טבע".

משפחת מוצאה מונה זוג הורים ולה שלושה אחים בגילאי 15-24, כשהיא הבכורה, ואחיה הצעיר הינו הנאשם בתיק. תארה כי משפחתה מנהלת אורח חיים תקין וביניהם קשר יציב בדרך כלל.

בשנת 2012 נישאה לבן זוגה, העוסק בתחום המוזיקה האלקטרונית בארץ ובעולם, ומתארת היכרות רבת שנים ביניהם, ולהם שני בנים.

תארה כי בנה הבכור, כבן 3, סובל ממחלה (הוצגו אישורים רפואיים) ומוגדר ע"י הביטוח הלאומי כנכה בשיעור 100% (הוצג אישור).

כמו כן לדבריה בשל מחלתו סובל מעיכוב התפתחותי המהווה קושי משמעותי בגידולו כשהיא משמשת עבורו מטפלת עיקרית.

מגיליון רישומה הפלילי עולה כי נעדרת עבר פלילי ולא נפתחו נגדה תיקים נוספים.

בהתייחסותה לעבירות דנן- לוקחת אחריות מלאה על התנהגותה, עליה מצרה, תיארה כי אותה עת הייתה בחופשת לידה ושהתה בבית הוריה. בשל דין ודברים בין אימה לשוטר שהגיע למקום- כשחווה את התנהגותם של השוטרים כמזלזלת ופוגענית, התקשתה להפעיל שיקול דעת ועל רקע זה נקטה בהתנהגות מאיימת ותוקפנית.

בשיחה עמה התרשם השירות כי היא ערה לפסול במעשיה בתיק זה, ומכירה בחומרת התנהגותה כשמדגישה כי התנהגות זו אינה מאפיינת אותה כלל, תוך שהיא לוקחת אחריות ומביעה חרטה על התנהגותה.

השירות התרשם כי הנאשמת גדלה במערכת משפחתית תומכת ולאורך השנים מתפקדת באופן תקין ללא כל מעורבות פלילית, כשמצליחה להתמיד ולהצליח במסגרות שונות חרף הקשיים הרגשיים, הכלכליים, והפיזיים עמם מתמודדת בשנים האחרונות נוכח הבעייתיות במצבו של בנה הבכור.

על גורמי הסיכון בעניינה- שקל השירות את חומרת התנהגותה וההערכה כי ייתכן ובמצבי דחק ממשיים בייחוד אלה הנוגעים לבני משפחתה, עשויה לנקוט בהתנהגות תוקפנית.

על גורמי הסיכון לשיקום- שקל השירות כי הינה צעירה, נעדרת עבר פלילי, ללא תיקי מב"ד נוספים, שהביעה צער וחרטה על המעשים, וניכר כי ההליך הנוכחי מהווה גורם מרתיע ומציב גבול עבורה.

על כן רמת המסוכנות הנשקפת ממנה הינה נומכה בחומרה נמוכה.

מכיוון שההערכה היא כי התנהגותה בתיק הינה חריגה, הרי שאינה זקוקה למעורבות טיפולית או לצו מבחן.

השירות סבור כי ענישה קונקרטי וחינוכית בדרך של של"צ בהיקף של **140 שעות**, הולמת במקרה זה, הואיל ותוכל לחדד לנאשמת את חומרת העבירה בדרך של תרומה לחברה.

בשל נסיבותיה האישיות לפיהן ילדה לפני חודש ומצויה בחופשת לידה, ממליץ השירות על ביצוע השל"צ בעוד כשלושה חודשים.

בכל הנוגע להרשעה בעניינה- הביעה חשש מהרשעה בפלילים, שכן לדבריה יש בכך כדי לחבל בעבודתה ובפרנסתה כשהיא מהווה כיום מפרנסת עיקרית לבני משפחתה.

הנאשמת לא הציגה מסמך המעיד כי עלולה להיגרם לה נזק או פגיעה קונקרטי בעבודתה כיום.

עם זאת, הואיל והיא אינה בעלת מאפיינים אלימים, נעדרת עבר פלילי, המבטאת נכונות לבצע של"צ כעונש, ועל מנת לחזק את כוחותיה החיוביים- המליץ כאמור על הטלת של"צ לצד ביטול הרשעתה.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם מיום 30.11.15 עולה כי הינו בן 25, רווק, המתגורר עם אמו ושני אחיו בכפר סבא. עובד כשנה כנהג משאית בהפצה של מוצרי מזון ברחבי הארץ (הציג אישורים).

סיים 12 שנות לימוד (הציג תעודה), לאחר שעזב בכתה ט' על מנת לעבוד בעבודות מזדמנות עד לגיוסו לצבא ובמקביל השלים לימודיו באמצעות פרויקט היל"ה.

שירת שירות צבאי מלא בתפקיד טבח, הציג תעודת שחרור בה צוין כי הינו "בעל כושר מנהיגות, פיקח, בעל משמעת עצמית, בעל מוסר עבודה גבוה, ומתפקד היטב בתנאי לחץ". בסיום שירותו הצבאי השתלב בעבודות בניין, ובהמשך בחברה בבעלות אביו בתחום התקנת תשתיות מים, במשך כשנתיים. מזה כשנה כאמור עובד כנהג משאית.

במכתב המלצה שהציג צוין כי "במסגרת תפקידו הדר אחראי על חלוקת סחורה לחברות גדולות, תוך עמידה בלחצים ובלוח זמנים. להדר יש משמעת וסדר אשר עוזרים לו לעבוד תחת לחץ ביעילות תוך מתן שירות טוב ואדיב".

משפחתו של הנאשם מונה זוג הורים וארבעה אחים, כשהוא שלישי בסדר הלידה. אביו, בתחילת שנות ה-50

לחיו, עצמאי, ואמו בסוף שנות ה-40 לחייה, עובדת במשק בית.

הוריו פרודים לאחר שאביו עזב את הבית לפני כשנתיים, ותאר קשר תקין עם משפחתו.

אחותו הבכורה היא הנאשמת בתיק.

תאר כי גדל במשפחה נורמטיבית בעלת ערכים תקינים, ללא מעורבות פלילית, וכי שני הוריו חינכו אותו למוסר עבודה ולשאפה להצלחה.

מגיליון רישומו הפלילי עולה כי אין לו עבר פלילי ואין נגדו תיקים פתוחים.

בהתייחסותו לאירוע דנן- נטל אחריות על המיוחס לו. תאר כי לאחר שהתפתח ויכוח בינו לבין השוטרים ולאחר שלתפיסתו השוטר הפיל את אמו ארצה, היה נתון בסערת רגשות, דחף את השוטרת ואיים עליה. בהמשך, התנגד למעצר.

מצר על התנהגותו ועל כי הגיב בתוקפנות ונגרר לסיטואציה אלימה. מבין כי נהג באופן פסול וציין כי התנהגותו האימפולסיבית אינה מאפיינת אותו בדרך כלל ומאז מקפיד להימנע מעימותים.

ציין את המחירים האישיים והמקצועיים ששילם מאז החל ההליך הפלילי נגדו ומאחר והתקבל ללימודים בבי"ס לכבאות והצלה- מועמדותו בוטלה כעת בשל הליך זה.

השירות התרשם כי הנאשם קיים אורח חיים נורמטיבי לאורך השנים וגילה יכולות תפקודיות תקינות במישורי חיו. לפי ההערכה, בעת ביצוע העבירה- נהג באופן פזיז, בלא ששקל את תוצאות מעשיו והשלכותיהם.

השירות התרשם כי התנהגותו בכתב האישום אינה מאפיינת אותו בדרך כלל, ועל כן סבור כי אינו זקוק להתערבות טיפולית.

על גורמי הסיכון להישנות התנהגות אלימה- שקל השירות את חומרת העבירה וחומרת התנהגותו.

על גורמי הסיכון לשיקום - שקל השירות את העדר עבר פלילי, התובנה והחרטה שמגלה לחומרת התנהגותו, לצד ההערכה כי עצם ההליך הפלילי מהווה עבורו גורם מרתיע.

בשקלול הפרמטרים עלה כי רמת הסיכון הנשקפת ממנו הינה נמוכה ברמת חומרה נמוכה.

בכל הנוגע להרשעתו בדין- הנאשם הציג מסמך לפיו ככל שיורשע בפלילים לא יוכל להתקבל לבי"ס לכבאות והצלה. ציין את שאיפתו לעבוד ככבאי ולתרום למדינה. ציין את חששו מקושי בהשתלבות באפשרויות לימודיות ותעסוקתיות נוספות בעתידו.

לאור תפקודו התקין, והערכה כי אין מדובר באדם בעל דפוסי אישיות שוליים, והפגיעה הקונקרטית הצפויה בקבלה ללימודי כבאות והצלה, ממליץ השירות על ביטול הרשעתו.

בנסיבות אלה, סבור השירות כי ענישה בדרך של של"צ היא הולמת, הואיל ויש בה כדי לחבר בין התנהגותו לאחריותו לתוצאותיה בדרך של תרומה חברתית.

גובשה לו תוכנית של"צ במסגרת אדף הרווחה בכפר סבא, בחנות מלב"י למכירת מוצרי יד שניה לנזקקים שם יסייע בתפקיד של עבודות כלליות ועזרה במחסנים והשירות יפקח על תפקודו.

לאור האמור, המליץ השירות על הטלת צו של"צ בהיקף של **160 שעות**, ללא הרשעתו בדין.

4. בטיעוניו לעונש טען ב"כ המאשימה כי הנאשמת הודתה כי תקפה שוטרת ואיימה עליה והנאשם הודה שהפריע לשוטר בעת מילוי תפקידו.

בנסיבות אלה, אין לאמץ את המלצת שירות המבחן בעניין אי הרשעה, הואיל ומדובר בעבירה שמקימה חובת הרשעה לפי החוק, המהווה עבירה חמורה שאין מקום להקל בה.

השוטרים הגיעו לבית הנאשם במסגרת סיור, לא פעלו בזלזול, טיפלו באורך רוח ובסבלנות באירוע, כשהם מבקשים מהנאשמים ובני משפחתם לשתף פעולה.

הנאשמת התנפלה על השוטרת בצורה ברוטלית, עד כי השוטרת נאלצה לקבל טיפול רפואי ואושפזה בבית חולים. האירוע הזה באופן חד משמעי גרם לשוטרת לטראומה- בעטיה עזבה את השירות.

כמו כן מדובר באירוע ממושך כאשר הנאשמת לא נרגעה גם לאחר סיומו.

בנוסף, בהתאם להלכת כתב- אין פגיעה קונקרטית כתוצאה מההרשעה, ולפי סוג העבירה והאיזון בין האינטרס הציבורי והמסר שמועבר לאנשי חוק ולכלל הציבור ולנאשמים- אין להימנע מהרשעה. כמו כן על אף שמצוין בתסקיר שהנאשם הגיש מועמדות לכבאות והרשעה עלולה לפגוע בו, אין מסמך כזה.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש להרשיע את הנאשמים, לצד הטלת מע"ת ופיצוי.

לעומת זאת, טען ב"כ הנאשמים לעונש כי כתב האישום שונה באופן מהותי. נחסכה עדות השוטרת והנאשמים. האירוע החל לגבי טרקטורונים כשבסופו של דבר הטרקטורון הוחזר, ואיש לא הועמד לדין על ביצוע עבירה בטרקטורון.

הנאשמת מצויה במצב נפשי לא פשוט על רקע מצבו הבריאותי הקשה של בנה.

בסיטואציה שנוצרה במקום- היו שוטרים רבים בחצר כשקללות וזעקות עולות משני הצדדים.

המסמכים באשר לכיבוי אש ניתנו לשירות המבחן, הנאשם הלך לבחינות של כיבוי אש ונאמר לו שהוא לא יכול להמשיך עד שהתיק יגמר.

הנאשמים הינם צעירים, ללא עבר פלילי, שנקלעו לאירוע סוער, והם מצטערים ומתחרטים.

באשר לאי הרשעת הנאשמת- לא ניתן להביא מכתב ממקום העבודה אבל אם היו יודעים על התיק- היא הייתה מפוטרת.

באשר לנאשם שהורשע בהכשלת שוטר בלבד, יש להעדיף את שיקולי השיקום בהתאם לסעיף שבחוק.

הנאשמת הוסיפה והביעה חרטה על המעשה וטענה כי למדה שיעור לחיים, וכי הדבר לא יקרה שנית.

הנאשם הביע חרטה על המעשה וטען כי מדובר במעידה חד פעמית שלא תחזור על עצמה.

5. דין ומסקנות

מעשיהם של הנאשמים הינם חמורים מאוד ומהווים פגיעה אנושה בשלטון החוק, בסדר הציבורי, ובהגנה על שלומם וביטחונם של העושים מלאכתם במסגרת רשויות אכיפת החוק.

מעשיה של הנאשמת מהווים פגיעה ברף העליון של הערכים המוגנים מקום בו התנהגותה כוללת אלימות מילולית של איומים וקללות, לצד אלימות פיזית קשה כלפי השוטרת וגרימת חבלות בגופה עד כדי אשפוז.

מעשיו של הנאשם מהווים פגיעה ברף הבינוני-עליון של הערכים המוגנים, מקום בו לצד איומים, פעל אף הוא באלימות פיזית כלפי השוטרת בכך שדחף אותה, וכן התנגד בכוח למעצר.

על הערך החברתי שנפגע בעבירות כנגד שוטרים עמד בימ"ש העליון בע"פ 6040/13 מדינת ישראל נ' בחוס נעמאן (לא פורסם, מיום 19.03.14) כדלקמן-

"סבורים אנו, כי העונש שהוטל על המשיב בגזר דינו של בית המשפט קמא אינו הולם דיו את חומרת עברותיו ואת חשיבותם של הערכים המוגנים אשר נפגעו בהתנהגותו - יכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם, שמירת הסדר הציבורי והגנה על בטחון הציבור, ועם אלה עקרון שלטון החוק וכיבודו... המשיב בהתנהגותו, בזלזול ובבריונות שהפגין כלפי השוטרים, פגע בערכים אלה פגיעה הראויה לענישה מחמירה יותר. בייחוד רואים אנו בחומרה את הפגיעה הגופנית באחד השוטרים. נראה לנו, כי לנוכח נסיבות הפרשה, עלינו לשדר מסר כי התנהגות מעין זו תיבחן ותישפט בחומרה...."

וכן בע"פ 8704/08 סמי הייב נגד מדינת ישראל (לא פורסם, מיום 23.4.09) נקבע-

"מעשיהם של המערערים, שכללו איומים ותקיפה של שוטרים הממלאים תפקיד ציבורי על פי דין, הינם בבחינת התנהגות פלילית חמורה ושלוחת כל רסן אשר קוראת תיגר על אושיות שלטון החוק תוך התעלמות מופגנת מנורמות ההתנהגות הראויות שיש להקפיד עליהן..."

עמוד 7

הנאשמת

מתחם העונש ההולם בעבירות בהן הורשעה הנאשמת נע בין 12-3 חודשי מאסר.

ייאמר מיד כי לא זו בלבד שנסיבות התיק דנן אינן מאפשרות בשום פנים ואופן את סיום ההליך ללא ההרשעה בעניינה של הנאשמת, אלא שלאור חומרת מעשיה וחומרת הפגיעה בערכים המוגנים, על עונשה להיות ברף העליון של מתחם הענישה.

בחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירות מעלה כי לנאשמת מיוחס חלקו הארי והחמור של כתב האישום המתוקן, מקום בו בהתנהגותה קיללה את השוטרים האני ובטי לאורך כל האירוע, עלבה בהם, איימה על השוטרת בטי בכך שנצמדה אליה והזהירה אותה לבל תתערב, ומיד לאחר מכן- החלה מפליאה בה מכותיה בפראות, משכה בעוצמה בשיערה של השוטרת, שרטה אותה, וגרמה לחבלות רבות מדממות בפניה ובידיה, הפילה אותה על הרצפה ובעטה בה גם לאחר שהפרידו ביניהן.

אף בשלב זה לא התעשתה הנאשמת וחדלה ממעשיה אלא שבה ודחפה את השוטרת מספר פעמים בבואה לאזוק אותה, תוך שהיא מאיימת עליה ומקללת אותה (סעיף 40ט(א)(2) לחוק).

כתוצאה מהתנהגותה הפרועה של הנאשמת, נגרמו לשוטרת נזקים פיזיים, שהצריכו את אשפוזו במשך 3 ימים בבית חולים, ואף לנזקים נפשיים-בעטיים עזבה את השירות.

למותר לציין כי במצב דברים זה, עלול היה האירוע להסתיים באופן חמור אף יותר (סעיפים 40ט(א)(3) ו-(4) לחוק).

התנהגותה של הנאשמת כמפורטת בכתב האישום המתוקן, מעלה מסכת אלימה, וחמורה מאין כמוה כלפי השוטרים במקום, ובעיקר- כנגד השוטרת, באכזריות ובכוח משוללים כל רסן (סעיף 40ט(א)(10) לחוק).

למען הסר ספק יובהר כי להתנהגותה האלימה של הנאשמת לא קדמה כל התנהגות פרובוקטיבית או כזו שיכולה הייתה להיתפס כפוגענית ע"י מי מהשוטרים.

בחינת נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות מעלה כי לנאשמת אין עבר פלילי, ואף לא תיקי מב"ד נוספים תלויים ועומדים בעניינה (סעיף 40יא(11) לחוק), כאשר מדובר באירוע שהתרחש לפני שלוש שנים (סעיף 40יא(10) לחוק).

מהתסקיר בעניינה עולה כי הנאשמת לקחה אחריות מלאה למעשיה, הביעה צער וחרטה על התנהגותה בפני השירות ובפני בימ"ש, והביעה נכונות לבצע ענישה בדרך של של"צ (סעיף 40יא(4) לחוק).

בנוסף, הודתה הנאשמת במסגרת הסדר טיעון ובכך חסכה זמן שיפוטי יקר, ובכלל זה את העדת השוטרת המתלוננת (**סעיף 40א(6) לחוק**).

מהתסקיר עולה כי בנה בן בשלוש של הנאשמת הינו חולה ומוכר כנכה בשיעור 100% בביטוח לאומי, סובל מעיכוב התפתחותי המהווה קושי משמעותי בגידולו כשהיא משמשת עבורו מטפלת עיקרית.

כמו כן, הגם שבעלה עובד, הרי שלדבריה היא משמשת מפרנסת עיקרית לבני משפחתה ועובדת במחלקת אריזה בחברת "טבע".

עוד עולה מהתסקיר כי השירות התרשם שהתנהגותה באירוע הייתה חריגה להתנהלותה הרגילה, וכי היא אינה בעלת מאפייני אישיות אלימים, הגם שבמצבי דחק ממשיים הנוגעים לבני משפחתה עשויה לנקוט בהתנהגות תוקפנית.

השירות התרשם כי קיימת מסוכנות נמוכה בעניינה להישנות התנהגות אלימה, ובחומרה נמוכה, וכי אין מקום להתערבות טיפולית.

כאמור לעיל, אין בנסיבות אלה כדי להצדיק חריגה ניכרת ממתחם הענישה הראוי בנסיבות אלה בעניינה של הנאשמת, על דרך של סיום ההליך ללא הרשעה.

בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, נב (3) 337 קבע בימ"ש העליון שני תנאים להימנעות מהרשעה בעניינו של נאשם שנקבע כי ביצע את המיוחס לו, שעניינם סוג העבירה, ופגיעה קונקרטי של ההרשעה בשיקומו של הנאשם.

בענייננו- **סוג העבירה ונסיבותיה אינן מאפשרות** סיום ההליך ללא הרשעה. הנאשמת תקפה וחבלה קשות בשוטרת במסגרת מילוי תפקידה, ועל בימ"ש להעביר מסר ברור וחד משמעי כי כל העושה כן -יענש במלוא חומרת הדין, ולא יצא נשכר.

יתרה מכך, הנאשמת לא הוכיחה קיומו של נזק קונקרטי בעניינה, ולא השתכנעתי כי יש בהרשעתה בפלילים כדי לחבל בפרנסתה.

למותר לציין כי אף אם כך הוא הדבר- מדובר במחיר מידתי וסביר עליה לשלם על התנהגותה הבריונית האלימה וקשה באירוע, למול העדפתו הברורה של האינטרס הציבורי שבשמירה על שוטרים במסגרת מילוי תפקידם.

עם זאת, יוער כי יש בנסיבותיה האישיות המפורטות, כמו גם בהעדר עבר פלילי וחלופי הזמן, כדי להקל עמה במידה מסוימת באופן לפיו יושת עונשה ברף הבינוני של מתחם הענישה, בדרך של הטלת מאסר מותנה, כפי שעתרה לו התביעה, במקום ברף העליון של מאסר בפועל או לכל הפחות בדרך של עבודות שירות כפי שראו היה להיות בנסיבות אלה.

הנאשם

מתחם העונש ההולם בעבירה בה הורשע הנאשם נע בין מאסר מותנה ל-8 חודשי מאסר בפועל.

בחינת נסיבות קשורות בביצוע העבירה מעלות כי הגם שחלקו קטן אך במעט מזה המיוחס לנאשמת, הרי שעדיין חלקו באירוע משמעותי ובכלל זה- התנגד למעצרו ולאייזקו תוך הכשלת השוטר בתפקידו, דחף את השוטר בטי ואיים עליה (**סעיף 40ט(א)(2) ו-(10) לחוק**).

יוער כי הגם שהורשע בעבירת הכשלת שוטר בלבד, הרי שהנסיבות המפורטות נותרו בכתב האישום המתוקן, ואין להתעלם מהן, כאשר יש בהן כדי להציב את התנהגותו ברף הבינוני- גבוה כאמור של עבירת הכשלת השוטר.

בדומה לנאשמת, אף בחינת נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה בעניינו מעלות כי הינו ללא עבר פלילי, וללא תיקי מב"ד נוספים תלויים ועומדים בעניינו (**סעיף 40יא(11) לחוק**), לצד העובדה כי מדובר בחלופ זמן של שלוש שנים מיום האירוע (**סעיף 40יא(10) לחוק**).

מהתסקיר בעניינו עולה כי לקח אחריות על מעשיו, הביע צער וחרטה על התנהגותו, כמו גם נכונות לבצע ענישה בדרך של של"צ (**סעיף 40יא(4) לחוק**).

בדומה לנאשמת, התרשם השירות כי הוא אינו בעל דפוסים שוליים, וכי התנהגות זו אינה מאפיינת את אורחות חייו וחרוגו לאורח החיים הנורמטיבי אותו ניהל עובר לאירוע, ונמצא כי קיימת מסוכנות נמוכה בעניינו להישנות התנהגות אלימה, ובחומרה נמוכה, ללא נזקקות טיפולית.

בנוסף, בנסיבות אלה, הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון ובכך חסך זמן שפוטי יקר, ובכלל זה את העדת השוטרת המתלוננת (**סעיף 40יא(6) לחוק**).

בכל הנוגע לסיום ההליך ללא הרשעה בעניינו- הרי שמדבריו לשירות, כמו גם מסמכים שהגיש, עולה כי מועמדותו ללימודים בבי"ס לכבאות והצלה **בוטלה** בעטיו של התיק דנן, וכי ככל שיורשע בפלילים- לא יוכל לשוב ולהתקבל לבי"ס זה.

בנסיבות אלה, לאור חלקו בכתב האישום והעבירה בה הורשע, גילו הצעיר, העדר עבר פלילי, הודאתו במסגרת הסדר טיעון, לצד הנזק הקונקרטי שייגרם להליך שיקומו לאורך מסלול המקצועי בו בחר- מצאתי כי בעניינו יש להעדיף את אינטרס השיקום ולחרוג ממתחם הענישה האמור, תוך הימנעות מהרשעתו בדיון, והטלת של"צ.

6. לפיכך, הריני מבטלת את הרשעת נאשם 2 וגוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

על הנאשמת

א. מאסר מותנה בן 7 חודשים, למשך 3 שנים מהיום, שלא תעבור על עבירות נגד שוטרים.

ב. פיצוי למתלוננת בסך 2,000 ₪ - שישולם עד ליום 1.5.16.

על הנאשם (ללא הרשעה)

א. של"צ בהיקף 160 שעות לפי תוכנית שירות המבחן.

ב. פיצוי למתלוננת בסך 1,000 ₪ שישולם עד ליום 1.5.16.

7. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ז אדר א' תשע"ו, 25 פברואר 2016, במעמד הנוכחים.